

Medzinárodná škola Zlatého Kríža s Ružou
LECTORIUM ROSICRUCIANUM

ÚVOD DO UNIVERZÁLNEHO UČENIA

List č. 6

ÚLOHA POZEMSKÉJ OSOBNOSTI

Význam našich orgánov

Krv

Naša životná úloha

Reinkarnácia

Rozhodnutie k základnému obratu

Medzinárodná škola Zlatého Kríža s Ružou
Lectorium Rosicrucianum
Křesomyslova 599/8
140 00 Praha 4
www.rosicrucianum.org
lectorium@rosicrucianum.org

copyright © 2020 Lectorium Rosicrucianum

ÚLOHA POZEMSKÉJ OSOBNOSTI

V posledných dvoch listoch sme sa vám snažili osvetliť celú ľudskú bytosť ako mikrokozmos. Poznali ste ju ako malý svet s mikrokozmičným firmamentom, aurickou bytosťou, a mikrokozmičnou zemou, teda pozemskou osobnosťou. Načrtli sme vám tento obraz, aby bolo jasné, že vy, ktorí si hovoríte „ja“, ste len smrteľnou osobnosťou tohto malého sveta. Ste nástrojom, ktorý bude pri budúcej inkarnácii mikrokozmu nahradený iným.

Popis, ktorý sme vám o mikrokozme dali, smiete však považovať len za veľmi schematický. Skutočnosť je omnoho komplikovanejšia a má viac rovín. Aj tak ste však prostredníctvom tohto obrazu poznali, v akej závislosti ako pozemské osobnosti žijete.

Ste viazaní:

- aurickou bytosťou,
- makrokozmom,
- svojim pôvodom z tejto prírody, to znamená svojou prirodzenou povahou.

Ďalej ste mohli poznať,

- že vaše zajatie je zároveň tiež zajatím mikrokozmu,
- že príčinou tohto zajatia je váš seba potvrdzujúci život v tejto prírode,
- a že oslobodenie mikrokozmu možno dosiahnuť iba vývojom, ktorý apoštol Pavol naznačuje slovami: „Umieram denne.“

Toto „umieram denne“ je proces, ktorým je v mikrokozme neutralizovaná túžba po živote v tejto prírode. K tomu nemôže dôjsť experimentálne, ani zo zvedavosti. Táto neutralizácia sa môže podariť len vtedy, ak je vnútorne nahliadnutá jej nevyhnutnosť.

Význam našich orgánov

V tomto procese však nie je osobnosť neužitočná. Naopak, je pre tento proces úplne nevyhnutná a musí splniť dôležitú úlohu. Je k tomu tiež telesne vybavená. Síce ju nečaká preduchovenie alebo dokonca vzkriesenie v božskom svete, ale orgány látkového tela majú úlohu aj v duchovnom zmysle. Žiadny z nich sa nevyčerpáva len v čisto biologickej funkcii. Tým nemáme na mysli význam mozgu ako orgánu myslenia, ani význam srdca ako orgánu pociťovania. Mienime tým skrytú stránku vecí. Biblia ju naznačuje, keď hovorí o „skúšaní ľadvín“ alebo „pozeraní do pečene“. Orgány majú vedľa svojej prirodzenej funkcie možnosť reagovať tiež na božské duchovné impulzy. Pri príprave a uskutočnení znovuzrodenia mikrokozmu uplatňuje teda svoj vplyv celý rad vnútorných orgánov. Sú to okrem iných pečeň, obličky, sternum (hrudná kosť), týmus (brzlík), hypofýza, pinealis, štítna žľaza, celý systém vnútornej sekrécie, nervový systém a krv.

V súvislosti z významom vnútorných orgánov hovorí duchovná škola Križa s Ružou tiež o svätyni srdca, svätyni hlavy a svätyni panvy, aby naznačila duchovnú úlohu systému srdca, hlavy a panvy. V analógii k tomu hovorí Biblia o najsvätejšom svätostánku, o svätyni a o nádvorí chrámu. Ak v Novom zákone čítate o čistení chrámu alebo o strhnutí starého chrámu za tri dni, tak teraz možno začínate chápať telesne duševný význam týchto procesov. Ak ideme cestou oslobodenia, tak sa naše telo mení na chrám, v ktorom Duch môže pôsobiť.

Krv

Duchovná škola sa pozerá na krv ako na orgán a tým ju poníma omnoho obsiahlejšie než medicínsko-biologická veda. „Krv, to je duša,“ hovorí Univerzálne učenie múdrosti. Duchovná

škola rozumie pod krvou nielen tekuté krvné farbivo, ale tiež jeho jemnohmotný aspekt, krvné fluidum, ďalej hormonálne fluidum, nervové fluidum a hadí oheň s kundalini, jemnohmotným (energetickým) aspektom mozgo-miechového systému. Tie všetky tvoria bezprostredne prejavovanú formu pozemskej duše. Výraz „had“ sa v Biblii používa na rôznych miestach. Má, ako i v tejto súvislosti vidíme, hlboký symbolický význam. Výrazov, ktoré už v bežnom živote poukazujú na rozsiahly význam krvi, je mnoho, napríklad: hlas krvi, žiť z krvi, zapísať sa do krvi, udržiavať krv čistú, cudzia krv apod. To všetko poukazuje na to, že krvi je v živote človeka prikladaný veľký význam. Každý človek žije zo svojho stavu krvi. V ňom sa odráža celý jeho prirodzený charakter a preto je zrejmé, že sa duševná zmena musí prejaviť tiež v krvi.

Naša životná úloha

Hoci je mikrokozmos degenerovaný, aj tak svojim žiariacim jadrom zostáva stále ešte spojený s božským stvorením. V praatóme je ešte stále obsiahnutý božský tvorivý plán, to znamená cieľavedomá cesta k vytvoreniu mikrokozmu. Je to rovnako ako pri semienku, v ktorom sú obsiahnuté všetky vlastnosti rastliny aj jej budúci vývoj. A tak ako sa semienko, ak sú k tomu dané vonkajšie podmienky, stále snaží tento plán uskutočniť, snaží sa o uskutočnenie plánu aj praatóm. Z každej osobnosti, ktorú mikrokozmos obsahuje, sa pokúša vytvoriť nástroj schopný tohto božského vývoja. Ak osobnosť nemôže, alebo nechce svoju úlohu spoznať, potom miesto nej reaguje aurické ja. Zaznamenáva každé jednanie a každé životné chovanie osobnosti, ktoré nezodpovedá božskému plánu a odráža ho späť. A pretože aurická osobnosť sa pri smrti osobnosti nerozpadá, hromadia sa v nej chybné reakcie všetkých osobností, ktoré žili v mikrokozme.

Odkiaľ sa berú vaše životné ťažkosti a životné problémy? Prečo je váš život často taký namáhavý, bolestný a plný trpkosti? Pretože všetky osobnosti, ktoré vás v mikrokozme predchádzali, neposkytli praatómu vhodnú úrodnú pôdu. Tie mnohé trpké skúsenosti majú teda tiež svoju dobrú stránku: sily aurickej bytosti, ktoré sťažujú vašu životnú púť, vás nútia k zamysleniu sa nad vašim chovaním. To sa síce dialo tiež u všetkých vašich predchodcov, ale teraz sa zo súhrnu mnohých skúseností v mikrokozme zrodila určitá schopnosť náhľadu: inteligencia. Tá je pozitívnym dedičstvom nespočetných inkarnácií mikrokozmu, ktoré je vám teraz pre vašu úlohu k dispozícii.

Čo je vašou úlohou?

Vašou úlohou je, byť vhodnou živnou pôdou a vytvoriť vhodné podmienky pre to, aby sa praatóm mohol rozvinúť a uskutočniť božský plán pravého ľudského bytia. Ak sa budeme snažiť o nový náhľad, a ak uvedieme s ním do súladu svoje životné jednanie, môžeme urovnať cesty pre toho Druhého v nás, môžeme nasledovať pôsobenie praatómu.

Reinkarnácia

Naznačili sme už, že každé vyššie ja vykazuje tiež výsledky luciferských snáh, teda síl tohto sveta. Čo sa týka budúcnosti človeka s vedomím ja po smrti, vyskytujú sa často dve ponímania. Jedno hovorí, že človek po smrti odchádza do svojho večného domova. Druhé vyjadruje názor, že ja sa rodí znovu tak dlho, až je v zmysle evolúcie vyvinuté natoľko, že raz bude môcť, zdokonalené a zbožštené, naplniť Boží plán.

Duchovná škola Kríža s Ružou označuje obidve ponímania ako chybné. Jedná sa o mystifikácie, o predstieranie.

Na základe našich doterajších výkladov už viete, že sa zjavná ľudská forma pri smrti rozpadá. Hrubohmotné telo a nižšie aspekty éterického tela zostávajú na tomto svete. Vyššie časti éterického tela, astrálne telo a schopnosť myslenia prichádzajú na onen svet. Po krátkom pobyte v prechodnej oblasti, očistnej sfére, sa dostanú do astrálnych oblastí, ktoré zodpovedajú

stavu bytia zomrelého. V ľudovej reči sa potom hovorí o nebeskej alebo pekelnej sfére. Avšak ani tento pobyt nie je trvalý, lebo rozpúšťanie ostatných nosných tiel osobnosti pokračuje v mikrokozme tak dlho, až osobnosť prestane existovať, až úplne zomrie. Z jej života zostane iba esencia, ktorá sa ukladá v lipike.

Keď je mikrokozmos takto vyprázdnený, nútia ho karmické sily aurickej bytosti k opätovnému prijatiu novej smrteľnej osobnosti. Spája sa s budúcim rodičovským párom. Novo narodená osobnosť potom nesie dedičstvo mikrokozmu, karmu, ale aj dedičstvo rodičov a predkov. S týmito väzbami na minulosť začína nový pozemský život. Bola zahájená nová otáčka kola zrodenia a smrti, nová cesta k hrobu.

Z tohto zjednodušeného znázornenia môžete poznať, že osobnosť sa nemôže nikdy stelesniť znovu, ako to často krát nádejne vykladajú väčšinou ustrnuté východné cirkvi a mnohé ezoterické skupiny. V mikrokozme žijúca osobnosť nie je opätovným stelesnením človeka, ktorý v ňom žil predtým, ale je to úplne nová bytosť, ktorá je s tou predchádzajúcou spojená nepriamo len cez karmu. Mikrokozmos môžeme prirovnať k stromu, ktorý v jeseni stráca svoje listy – osobnosť. Listy významne prispeli k vývoju stromu, potom ale dokonale odumierajú. Na jar potom z holých konárov vypučia iné listy. Tak ako strom nemôže bez listov asimilovať slnečné svetlo, tak ani mikrokozmos nemôže bez pozemského človeka, ako nositeľa vedomia, zhromažďovať skúsenosti a zberať životnú úrodu. Pokiaľ osobnosti v mikrokozme nerozpoznajú svoju pravú úlohu, podľahnú vždy znova smrti.

Na onom svete už nie je návrat k Bohu a tým ani večný život osobnosti alebo jej duše možný, ako nám to sľubujú západné náboženské koncepcie. Pobyt na onom svete, či už kratší alebo dlhší, je vždy časovo obmedzený. Preto môže byť proces znovuzrodenia pravého človeka začatý iba na tomto svete, v hrubohmotnej časti pozemského životného poľa. K tomu, aby mohol byť zahájený obnovovací proces, potrebuje mikrokozmos osobnosť, nástroj. Musí byť vo svojej manifestácii úplný, aby mohol reagovať na impulzy vychádzajúce z praatómu. Ak je náš štvornásobný telesný systém v dôsledku karmy a degeneratívneho pozemského života silne skazený alebo dokonca poškodený, musí byť teraz očistený a zušľachtený, aby sme boli použiteľným nástrojom pre znovuzrodenie mikrokozmu. K tomu musíme urobiť základný obrat, o ktorom sme písali v minulom liste.

Rozhodnutie k základnému obratu

Takto sme teraz z najrôznejších strán osvetlili úlohu osobnosti. Tá je, ako sme opísali na začiatku tohto listu, na túto úlohu pripravená i telesne.

Dovoľte nám to všetko ešte raz stručne zhrnúť:

Osobnosť, ktorá teraz žije v mikrokozme, nasledovala po životoch celého radu osobností. Nevieme koľkým obyvateľom tohto malého sveta je. Všetci obyvatelia zanechali v aurickom ja stopy svojho životného jednanja pre alebo proti božskému plánu stvorenia. Nasledujúci obyvateľ mikrokozmu tým trpí alebo z toho profituje. Aj vy vytvárate svojmu nástupcovi životné podmienky, za ktorých bude musieť žiť alebo trpieť – iba ak by ste rozpoznali svoju životnú úlohu a stali ste sa pripravovateľom cesty pre toho Druhého vo vás.

Koľkokrát sa musí mikrokozmos inkarnovať? Aká veľká musí byť núdza tohto padlého ľudského systému a aká veľká temnota v ňom musí byť?

Väčšinou musí byť núdza tak veľká a temnota tak nepreniknuteľná, až raz, pod ťarchou skúseností nahromadených v mikrokozme dozrie osobnosť, ktorá pozemský svet celkom vedome zažije ako núdzový poriadok a ako svet, ktorý odpadol od božského sveta. Potom preruší všetky snahy pokúšajúce sa tento svet urobiť domovom pravého človeka a nebude už cieľ prarúžby, ktorá v osobnosti pôsobí, teda tej veľkej clivoty po božskom, dokonalom bytí, hľadať v pomínutelnom svete. Rozhodne sa k základnému obratu a k totálnej zmene a celkom vedome sa obetuje spásnemu plánu.

K tomu ešte raz čítame úryvok z knihy „Prichádzajúci nový človek“ od Jana von Rijckenborgha: „Kto toto vedomie poznania seba a sveta ešte nemá, bude ďalej pokračovať v snahe naplniť svoje prania na horizontálnej úrovni. Bude ďalej dychtiť po pozemských radoostiach a hnať sa za najlepšími darmi zeme. Bude jasať nad domnelo získaným majetkom a zakúšať hlbokú bolesť, keď jeho vlastníctvo zmizne ako prelud. Táto honba a toto sklamanie sa bude mnohokrát opakovať a udržiavať človeka v horlivej činnosti počas dlhých rokov, možno po mnoho životov, až trvalými bolestnými skúsenosťami konečne v jeho vedomí zasvitne pravé poznanie. Potom hľadajúci človek zažije pravdu slov Kazateľa: ‚Všetko je márnosť a honba za vetrom.‘

Všetko tu na tejto zemi je bludom a ilúziou, dokonalým klamom, nesmiernou bolesťou, slovami neopísateľnou tragikou.

Preto, hovorí Kazateľ: Zastavím všetko svoje snaženie na horizontálnej rovine, ako v myslení, tak i v cítení, chcení a jednaní, a upriem svoj pohľad k horám, odkiaľ mi príde pomoc. Potom sa ťa, hľadajúci človeče, dotkne magnetická žiariaca sila Gnózy, vo svetle ktorej život a smrť konečne získajú oslobodzujúci význam, totiž možnosť vyslobodenia z dialektiky procesom základného obratu.“